RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/512

av den 22 mars 2021

om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa, med avseende på Nordirland, en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ([1]), särskilt artikel 395.1 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Förenade kungariket utträdde ur Europeiska unionen den 31 januari 2020 på grundval av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([2]) (nedan kallat *utträdesavtalet*). Unionsrätten om mervärdesskatt är således inte längre tillämplig på eller i Förenade kungariket.

(2) I enlighet med artikel 8 första stycket i protokollet om Irland/Nordirland (nedan kallat *protokollet*), som utgör en integrerad del av utträdesavtalet, fortsätter unionsrätten om mervärdesskatt att tillämpas på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland när det gäller varor, med förbehåll för det demokratiska samtycke som avses i artikel 18 i protokollet vad gäller den fortsatta tillämpningen av artikel 8 i protokollet.

(3) Beskattningsbara personer och vissa icke beskattningsbara juridiska personer i Förenade kungariket omfattas därför fortfarande av unionsrätten om mervärdesskatt för transaktioner med varor i Nordirland.

(4) Enligt artikel 168 i direktiv 2006/112/EG har en beskattningsbar person rätt att dra av mervärdesskatt på inköp som denne gör för sina beskattade transaktioner. I artikel 16 i det direktivet föreskrivs emellertid att med leverans av varor mot ersättning ska likställas uttag som en beskattningsbar person gör av en vara ur sin rörelse för sitt eget eller personalens privata bruk, om mervärdesskatten på varan i fråga eller dess beståndsdelar helt eller delvis har medfört avdragsrätt. Denna ordning möjliggör återkrav av mervärdesskatt som ursprungligen dragits av i samband med privat bruk.

(5) Genom rådets beslut 2006/659/EG ([3]) bemyndigades Förenade kungariket att, till och med den 31 december 2015, tillämpa en särskild åtgärd för att på grundval av schablonbeskattning fastställa hur stor andel av den icke avdragsgilla mervärdesskatten som avser kostnader för bränsle i tjänstebilar som inte uteslutande används för yrkesmässigt bruk (nedan kallad *den särskilda åtgärden*). Den särskilda åtgärden, som är frivillig för beskattningsbara personer, baseras på den mängd koldioxid som bilen släpper ut, eftersom det finns ett proportionellt samband mellan utsläpp och bränsleförbrukning och därmed kostnader för bränsle.

(6) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2109 ([4]) bemyndigades Förenade kungariket att fortsätta att tillämpa den särskilda åtgärden till och med den 31 december 2018. En ytterligare förlängning av åtgärden, till och med den 31 december 2020, beviljades genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1918 ([5]).

([1]) EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
([2]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.
([3]) Rådets beslut 2006/659/EG av den 25 september 2006 om bemyndigande för Förenade kungariket att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 5.6 och artikel 11 A.1 b i direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (EUT L 272, 3.10.2006, s. 15).
([4]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2109 av den 17 november 2015 om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 305, 21.11.2015, s. 49).
([5]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1918 av den 4 december 2018 om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 311, 7.12.2018, s. 30).

(7) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 27 november 2020 ansökte Förenade kungariket, med avseende på Nordirland, om bemyndigande att fortsätta att tillämpa den särskilda åtgärden från och med den 1 januari 2021. Ansökan inkluderade en förklaring om hur den avvikande åtgärden fungerar.

(8) Kommissionen överlämnade ansökan från Förenade kungariket till medlemsstaterna genom en skrivelse av den 10 december 2020. Genom en skrivelse av den 11 december 2020 underrättade kommissionen Förenade kungariket om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan.

(9) Enligt Förenade kungariket har den särskilda åtgärden inneburit ett effektivt förenklat förfarande för uppbörd av mervärdesskatt i samband med kostnader för bränsle för tjänstebilar som delvis används för privat bruk, både för beskattningsbara personer och för skattemyndigheten. Det är därför lämpligt att Förenade kungariket med avseende på Nordirland bemyndigas att fortsätta att tillämpa den särskilda åtgärden.

(10) Avvikelsen bör inte gälla längre än till och med den 31 december 2023, eftersom det är nödvändigt att regelbundet på nytt bedöma huruvida reglerna för schablonbeskattning fortfarande korrekt återspeglar den allmänna fördelningen mellan yrkesmässigt och privat bruk.

(11) I enlighet med artikel 8 andra stycket i protokollet ska intäkter från transaktioner som är beskattningsbara i Nordirland inte överföras till unionen. Den särskilda åtgärden kommer därför inte att ha några negativa effekter på de av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

(12) I syfte att undvika störande effekter bör Förenade kungariket tillåtas att tillämpa, med avseende på Nordirland, den avvikande åtgärden utan avbrott. Det ansökta bemyndigandet bör därför beviljas med verkan från och med den 1 januari 2021, så att det blir tillämpligt omedelbart efter det att de tidigare reglerna enligt genomförandebeslut (EU) 2018/1918 upphört att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artiklarna 16 och 168 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Förenade kungariket att, med avseende på Nordirland, från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2023, på grundval av schablonbeskattning fastställa den andel mervärdesskatt som avser kostnader för bränsle som används för privat bruk i tjänstebilar.

Artikel 2

Den andel mervärdesskatt som avses i artikel 1 ska anges i fasta belopp, med utgångspunkt i fordonstypens nivå av koldioxidutsläpp, som återspeglar bränsleförbrukningen. Förenade kungariket ska, med avseende på Nordirland, justera dessa fasta belopp varje år för att återspegla ändringar av den genomsnittliga bränslekostnaden.

Artikel 3

Den ordning som införs på grundval av detta beslut ska vara frivillig för beskattningsbara personer.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, med avseende på Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 22 mars 2021.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande